

Rīgā, 2016. gada 29. janvārī

Nacionālajai elektronisko
plašsaziņas līdzekļu padomei

**SIA "Dautkom TV" konkursa "Par raidījumu veidošanu 2015. gadā Latgales
reģionālajos un vietējos plašsaziņas līdzekļos, kas raida televīzijas programmas"
ietvaros veidotā un izplatītā raidījuma "Viena diena pastnieka dzīvē" (29.12.2015.)
izvērtēšana**

Raidījums turpina sēriju "Viena diena [...] dzīvē", šoreiz pievēršoties stāstam par kurjeru Gati Preitāgu.

Lai arī varonis ir pieteikts kā pastnieks, skatītājs tomēr apjēdz, ka Gatis Preitāgs nav pastnieks šī vārda ierastajā nozīmē, proti, nestrādā Latvijas Pastā, bet nodarbojas ar kurjera pakalpojumu sniegšanu (19'40" skan tieša norāde "esmu mazais uzņēmējs").

Šis raidījums, pildot šo sabiedriskā pasūtījuma daļu, piecu mēnešu laika būtu jau otrais, kura sižetisko struktūru nosaka t.s. *road movie* koncepcija – varonis tiek rādīts pārsvarā pie automašīnas stūres, izvadājot sūtījumus un stāstot monologa veidā par dažādām lietām.

Pusstundas laikā atrašanās pie stūres tika pārtraukta četras reizes – ienesot sūtījumu (rezerves daļas) autoservisā (skaidrojot "mašīna jau stāv uz pacelāja" - 4'25"); neizskaidrota iemesla dēļ aizejot uz kādu garāžu (10'15"); kāpjot ar fotokameru ārā, lai iegūtu skaistas ainas uzņēmumu (15'15") un, 10 sekundes pirms raidījuma 24. minūtes, vajadzībām, kuras atspoguļošana raidījumā, tomēr, diskutējama.

Jāsaka, ka vizuālais risinājums ar to ir atturīgs – portrets pie stūres / pilsētas ielas un lauku apvidus kadri aiz loga. No viena puses tas pievērš lielāku uzmanību Gata Preitāga stāstam, no otras puses – mazina vizuālo pievilcību, iespējams, mazinot iespēju noturēt skatītāju līdz raidījuma beigām.

Raidījumam trūkst tāds radošā darba tradicionāls sižeta elements kā ekspozīcija. Par varoni mēs zinām vien vārdu un uzvārdu. Raidījuma gaitā varoņa tēlam nav arī īpašas attīstības, lai mēs arī uzzinām par viņu vairāk (vaļasprieks – fotogrāfija, motocikls enduro, ceļojumi, skopi ieskicēts arī Gata ceļš uz profesiju).

Var pieļaut, ka autori raidījuma dramaturģisko attīstību iecerēja balstīt uz varoņa monologu, tādējādi gribēdami parādīt Latgales dzīves dažādās šķautnes caur viena atraktīva,

Vīviņa Zina
Nacionālās elektronisko
plašsaziņas līdzekļu
finānsiste

1
09.03.16

NACIONĀLĀ ELEKTRONISKO
PLAŠSAZIŅAS LĪDZEKĻU PADOME
Saņemts 01.02.2016
Nr. 01-09-1/169

domājoša, vērīga cilvēka skatījumu.

Šajā ziņā uzdrīkstēšanās veidot pusstundas raidījumu bez aizkadra teksta, citu cilvēku citātiem / dialogiem – tikai vienīgi uz Gata Preitāga stāstījuma – ir vainagojusies ar zināmiem radošiem sasniegumiem.

Tomēr tās dzīves vairākas šķautnes, kas iezīmējās varoņa stāstījumā – latgaliešu valoda, demogrāfiskā situācija laukos, Latgales dabas skaistums, braukšanas kultūra, ceļi un cilvēku uzvedība uz ceļiem, interneta veikalu lietošana – pārsvarā varētu būt orientēti uz skatītāju, kas ir gatavs domāt līdzī, iedziļināties un ieklausīties.

Raidījums ietver arī varoņa stāstus, kuriem ir potenciāls ieintriģēt skatītāju, ieinteresēt un iesaistīt viņu. Kā piemēru var nosaukt stāstu par sūtījuma piegādāšanu meža dziļumā, saņemot miglainus norādījumus pa telefonu un beigās uzzinot, ka pakā ir cepurīte kā balva kādā konkursā (7'20" - 9'55").

Kopumā raidījums ir atzīstams par sabiedriskā pasūtījuma prasībām atbilstošu.

Ar cieņu,

Aleksandrs Mirlins